

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไทย นับตั้งแต่ปี 2530 ที่ขยายตัวค่อนข้างสูงและรวดเร็ว ทำให้ภาพรวมของวิถีชีวิต เศรษฐกิจ และสังคมในประเทศไทย ดูเหมือนจะมีแต่ด้านบวกเท่านั้น ทว่า เศรษฐกิจนอกกฎหมายก็มีทิศทางการขยายตัวที่เพิ่มไปพร้อมกับเศรษฐกิจที่ถูกต้องตามกฎหมายไปด้วย ซึ่งโดยทั่วไป ธุรกิจผิดกฎหมายจะมีลักษณะครบวงจร กล่าวคือ ผู้ประกอบธุรกิจหนึ่งมักจะมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจอื่นๆ เช่น การใช้เงินที่ได้จากการค้ายาเสพติดเพื่อสนับสนุนธุรกิจอื่นๆ และการประกอบธุรกิจผิดกฎหมายอย่างครบวงจรเกิดขึ้นได้นั้น ส่วนหนึ่งเพราะว่าผู้หนุนหลังสามารถสร้างอิทธิพลทางการเมือง ทำให้การปราบปรามไม่สามารถสาวไปถึงผู้อยู่เบื้องหลังรายใหญ่ได้ ในขณะที่เดียวกันก็มีการซื้อเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะในฝ่ายปราบปรามให้กลายมาเป็นหูเป็นตา เป็นแขนขาให้กับองค์กรซึ่งในกรณีนี้เอง ทำให้ยากที่จะป้องกันปราบปรามและยากที่จะหาหลักฐานสาวถึงผู้อยู่เบื้องหลังได้อย่างแท้จริง (นวลน้อย ตรีรัตน์, 2543: 279)

โลกสมัยใหม่ที่เป็นโลกแห่งเทคโนโลยีนี้ก็เช่นกันที่ได้สร้างความเจริญและความสะดวกรวดเร็วให้กับระบบเศรษฐกิจอย่างสูง เช่นการติดต่อทางด้านธุรกิจจากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่งไม่ว่าจะเป็นหรือต่างประเทศสำเร็จลงได้ในเวลาไม่กี่นาที การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารสามารถแพร่กระจายไปยังที่ใดๆ ในโลกได้แทบจะทันที ซึ่งความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดังกล่าวนี้เองได้ส่งผลถึงรูปแบบอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วย กล่าวคือ จากอาชญากรรมที่เคยกระทำกันในประเทศได้พัฒนารูปแบบโดยอาศัยเทคโนโลยีไปสู่อาชญากรรมข้ามชาติ เช่น ยาเสพติด โสเภณีข้ามชาติ ที่มีเครือข่ายการทำงาน โยงใยกันทั่วทุกมุมโลก หรือที่เรารู้จักกันว่า องค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) ที่จะพบว่ามีผู้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นเครื่องมือในการกระทำผิด ทำให้ยากต่อการสืบสวน จับกุมของเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรม ทำให้อาชญากรรมดังกล่าวสามารถสร้างความเสียหายได้อย่างใหญ่หลวงและไม่จบสิ้น กลายเป็นปัญหาที่ทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญในการป้องกันและปราบปรามกระบวนการดังกล่าว

ประเทศไทยก็เช่นกันที่ปัญหาอาชญากรรมทางเศรษฐกิจได้สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศอย่างมหาศาล ซึ่งอาชญากรรมในรูปแบบนี้จำเป็นต้องใช้เงินทุนจำนวนมากในการดำเนินการ และผลตอบแทนที่ได้รับก็จะมากขึ้นเช่นเดียวกัน ผลตอบแทนที่ได้รับเหล่านี้ส่วนหนึ่งก็

จะย้อนกลับเข้าไปสู่กระบวนการกระทำผิดอีก จนกลายเป็นวงจรเครือข่ายอาชญากรรมที่มีขนาดใหญ่โตอยู่เรื่อยๆ นอกจากนี้เงินจำนวนมากดังกล่าวมักจะนำไปใช้ในการสร้างอิทธิพลให้แก่ผู้กระทำความผิดทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมเพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้แก่องค์กรอาชญากรรมนั่นเอง ด้วยเหตุผลที่ว่าองค์กรอาชญากรรมจำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมาก ทำให้องค์กรเหล่านี้พยายามทำให้เงินที่ได้มาโดยผิดกฎหมายกลายเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ผ่านสถาบันการเงิน หรือใช้วิธีการต่างๆ เพื่อปกปิด อำพราง ซ่อนเร้นเงินที่มาจาก การกระทำความผิดได้เป็นอย่างดี หรือที่เรียกว่า การฟอกเงิน (Money Laundering)

การกระทำดังกล่าวนี้ทำให้เกิดแนวคิดในการกำจัดเงินทุนในการประกอบอาชญากรรมไม่ให้สามารถกระทำความผิดได้อีก นานาชาติจึงได้ออกมาตรการ การออกกฎหมายฟอกเงิน ซึ่งมีการกำหนดถึงการแปรสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดเป็นความผิดทางอาญาฐานฟอกเงิน ต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายอันเป็นการทำลายต้นทุนทางเศรษฐกิจของอาชญากรทำให้กลับไปกระทำความผิดยากขึ้น ส่วนประเทศไทย องค์กรหลักของรัฐที่กำกับดูแลเกี่ยวกับกฎหมายฟอกเงินก็คือ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ ป.ป.ง. ซึ่งเป็นผลมาจากการออกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

อย่างไรก็ตาม มีคำถามอยู่ว่าประเทศไทยนั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายฟอกเงินยังไม่มีความเชี่ยวชาญเหมือนต่างประเทศ เพราะว่าคุณภาพของเจ้าพนักงานเราอาจมีความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบไม่เพียงพอ เพื่อไม่ให้ผู้บริสุทธิ์ได้รับความเสียหายเพราะกฎหมาย (วาทีน คำทรงศรี, 2539: 107) และที่สำคัญคือ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางว่าถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองและเลือกปฏิบัติ ดังจะเห็นได้จากการเข้าไปตรวจสอบบัญชีการเงิน ความเคลื่อนไหวทางการเงินของ Nation Group ในปี พ.ศ. 2545 ที่ผ่านมามีเงื่อนไข

ประเด็นสำคัญที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินถูกวิพากษ์วิจารณ์คือ ประการที่หนึ่ง สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการเข้าไปตรวจสอบธุรกรรมทางการเงิน เพราะหนังสือบัตรสนเท่ห์ที่ทาง ป.ป.ง. ได้นำมาใช้เป็นหลักฐานในการตัดสินใจเข้าไปตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group นั้นยังไม่ได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของบัตรสนเท่ห์นั้นก่อน และในทางกฎหมายนั้น บัตรสนเท่ห์ยังไม่สามารถนำมาใช้เป็นฐานในการดำเนินการตามกฎหมายได้ทันที เพราะอาจจะมีการกลั่นแกล้งกันได้ ประการที่สอง การเลือกปฏิบัติที่จะตรวจสอบใครหรือไม่ตรวจสอบใคร ดังจะเห็นได้จาก การที่มีผู้ร้องเรียนมาว่า ป.ป.ง. นั้นเข้าไปตรวจสอบบัญชีการเงินเฉพาะผู้ที่เขียนวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลหรือ

ฝ่ายตรงข้ามรัฐบาลเท่านั้น ซึ่งเท่ากับว่า รัฐนั้นใช้อำนาจผ่านองค์กรที่ควรจะเป็นกลางให้เป็น เครื่องมือทางการเมืองในการกำจัดศัตรูทางการเมืองออกไป ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วเจตนาธรรม์ ของการก่อตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น ก็เพื่อปราบปรามการฟอกเงินของ องค์กรอาชญากรรมที่เป็นภัยร้ายแรงต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติ

มีคำกล่าวไว้ว่า ในสมัยโบราณผู้มีอำนาจคือผู้ควบคุมถนนและเส้นทางคาราวาน นับ จากศตวรรษที่ 15 ตลอดจนถึงศตวรรษที่ 19 การควบคุมท้องทะเลเป็นรากฐานของอำนาจ แต่เมื่อ มาถึงตอนปลายของศตวรรษที่ 20 ย่างสู่ศตวรรษที่ 21 เช่น ในยุคปัจจุบันได้พบว่าผู้ที่สามารถ ควบคุมเครือข่ายทางการสื่อสาร ได้จะเป็นผู้ที่มีอำนาจ (กฤษณ์ ทองเลิศ, 2540: 3) เนื่องจากสถาบัน สื่อมวลชนเป็นตัวเชื่อมโยงสถาบันต่างๆทางสังคมเข้าด้วยกัน ซึ่งผลกระทบจากการทำหน้าที่ สื่อมวลชน บ่อยครั้งจะส่งผลต่อการกำหนดนโยบาย กฎต่างๆ อันเป็นผลผลิตจากการใช้อำนาจทาง การเมืองซึ่งจะมีผลกระทบต่อประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นการนำเสนอข่าวหรือการแสดง ความคิดเห็นต่อนโยบายของรัฐจากสื่อมวลชนจึงสร้างความสั่นคลอนให้กับรัฐบาลได้ กรณีดังกล่าว จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการที่รัฐต้องการควบคุมสื่อมวลชนให้อยู่ในทิศทางเดียวกับที่รัฐบาล คิดเพื่อคงเสถียรภาพของรัฐบาลให้ดำรงอยู่ได้นานที่สุด แต่การจะควบคุมสื่อมวลชนด้วยวิธีการใช้ กำลัง เช่นการล่ามโซ่แท่นพิมพ์ ทวบแท่นพิมพ์ หรือการสั่งปิดโรงพิมพ์เหมือนสมัยก่อนไม่สามารถ กระทำได้อีกแล้ว เพราะรัฐธรรมนูญฉบับ 2540 บัญญัติห้ามไว้ รัฐจึงหันมาใช้อำนาจผ่านองค์กรที่มี อยู่นี้ให้เป็นเครื่องมือให้กับตน โดยการสั่งให้ไปตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินสื่อมวลชนแทน

ดังนั้น องค์กรของรัฐที่นับว่ายังเป็นของใหม่ในสังคมไทยและต้องมีความเป็นกลาง ทางการเมือง ที่เรียกว่า ปปง. นั้นถือได้ว่ามีอำนาจในการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินอย่างเต็มที่ และจากกรณีที่มีการใช้อำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบธุรกรรมการเงินต่อ Nation Group สังคมจึงได้ ตั้งคำถามว่าอาจมีการใช้อำนาจขององค์กรในการตรวจสอบและดำเนินธุรกรรมทางการเงินในการ ต่อต้านการฟอกเงินเป็นไปอย่างไม่ชอบธรรม และอาจมีการใช้ ปปง. เป็นเครื่องมือทางการเมืองจาก อำนาจรัฐได้

คำถามการวิจัย

1. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายฟอก เงินโดยชอบธรรมในการเข้าไปตรวจสอบบัญชีธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group หรือไม่

2. การเข้าไปตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้นมีความโปร่งใส และมีปัจจัยทางการเมืองแทรกแซงหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไม่มีอำนาจตามกฎหมายฟอกเงินในการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group

2. การเข้าไปตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีปัจจัยทางการเมืองเข้ามาแทรกแซง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวคิด วัตถุประสงค์ และข้อกำหนดของการตรวจสอบรายงานหรือธุรกรรมทางการเงินของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

2. เพื่อศึกษาถึงอำนาจหน้าที่และความชอบธรรมของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการตรวจสอบรายงานหรือธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group และปัจจัยทางการเมืองที่อาจเข้ามาแทรกแซง

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในเชิงปฏิบัติที่เหมาะสมต่อการบังคับใช้กฎหมายฟอกเงินในการตรวจสอบรายงานหรือธุรกรรมทางการเงิน

ขอบเขตการวิจัย

1. งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาโดยอธิบายหลักเกณฑ์ สาระสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เฉพาะในส่วนของการตรวจสอบรายงานหรือธุรกรรมทางการเงิน

2. งานวิจัยนี้มุ่งศึกษา วิเคราะห์ ถึงการเข้าไปตรวจสอบรายงานหรือธุรกรรมทางการเงินของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและศึกษาว่ามีปัจจัยทางการเมืองเข้ามาแทรกแซงหรือไม่ เฉพาะที่มีต่อกรณี Nation Group เท่านั้น

ประชากรเป้าหมาย

การเก็บข้อมูลจากเอกสารนั้น อาจจะได้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนและชัดเจนได้ในบางประเด็น โดยเฉพาะในรายละเอียดและข้อมูลเชิงลึกที่ไม่เคยเปิดเผยในเอกสารต่างๆมาก่อน ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาศึกษา วิเคราะห์ถึงการที่ ปปง. เข้าไปดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group ที่ชัดเจนและสมบูรณ์ การวิจัยนี้จึงกำหนดประชากรเป้าหมายของการศึกษาเพิ่มเติมโดยวิธีการสัมภาษณ์บุคคลในกลุ่มต่างๆ ดังนี้

- ฝ่ายผู้บริหารหรือบรรณาธิการสื่อมวลชน Nation Group เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงในกรณีนี้
- ฝ่ายการเมือง คือ สมาชิกวุฒิสภา เนื่องจากเป็นบุคคลสำคัญที่อยู่ในกระบวนการให้ความเห็นชอบต่อการแต่งตั้งเลขาธิการ ปปง. ตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี และในฐานะที่เป็นกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการใช้อำนาจโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่บริหารสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- ฝ่ายนักวิชาการเพื่อความเป็นกลาง ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการทำงานและข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของ ปปง. จึงต้องมีข้อมูลจากฝ่ายนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องกฎหมายฟอกเงินและด้านการเมืองมาสนับสนุนงานวิจัยนี้ด้วย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้จะใช้การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร โดยดูจากข้อกฎหมายและคำพิพากษาศาลปกครองและการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงควบคู่กันไปเพื่อประกอบออกมาเป็นผลการวิจัยเรื่องการใช้อำนาจของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการเข้าไปตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group ว่ามีความชอบธรรมและมีปัจจัยทางการเมืองเข้ามาแทรกแซงหรือไม่ เพื่อชี้ให้เห็นว่าการใช้อำนาจขององค์กรของรัฐนี้มีผลกระทบต่อสังคมอย่างไร

วิธีการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน : ศึกษากรณีเครือข่ายธุรกิจเดอะเนชั่น” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่เน้นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยภาคสนาม (Field Research) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical description) โดยอาศัยกรอบการวิเคราะห์ซึ่งอยู่บนฐานของขอบเขตการวิจัยข้างต้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จะรวบรวมจากเอกสาร และการสัมภาษณ์ควบคู่กันไป
ดังนี้

1. การรวบรวมเอกสาร ซึ่งประกอบด้วย

- 1.1 เอกสารชั้นต้น (Primary sources) เช่น เอกสารและแผนงานของคณะกรรมการที่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการฟอกเงิน เอกสารที่ใช้จะรวมถึงหนังสือราชการ บันทึกระหว่างหน่วยงานของทางราชการ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนธุรกรรมทางการเงินของ Nation Group และสำเนาคำพิพากษาศาลปกครอง
- 1.2 เอกสารชั้นรอง (Secondary sources) เช่น หนังสือ วิทยานิพนธ์ บทความวารสาร หนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ต่างๆ ฯลฯ

2. การสัมภาษณ์ จะเป็นการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ (Unstructured interview) กล่าวคือ มีแนวคำถามตามจุดประสงค์ที่ต้องการ และสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยจะสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นประโยชน์ (Key informants) ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารหรือบรรณาธิการของ Nation Group สมาชิกวุฒิสภา ตุลาการศาลปกครอง และนักวิชาการด้านกฎหมายฟอกเงิน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงประเด็นปัญหาเชิงรูปธรรมในเรื่องปัจจัยทางการเมืองและความชอบธรรมของการใช้อำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการตรวจสอบรายงานหรือธุรกรรมทางการเงิน

2. ผลของการวิจัยจะช่วยให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สามารถกำหนดแนวทางนโยบายการตรวจสอบรายงานหรือธุรกรรมทางการเงิน ในการต่อต้านการฟอกเงินต่อไปได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในประเด็นอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของ ปปง. และการเมืองไทยในภาพรวมต่อไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความชัดเจนในการศึกษาวิจัยและความเข้าใจในความหมายที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จึงนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ สำนักงาน ปปง. หมายถึง หน่วยงานจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 นับตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2542 โดยมีฐานะเป็นกรม อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบและดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฟอกเงิน ทั้งนี้ภายใต้มติของคณะกรรมการ ปปง.
2. เลขาธิการ ปปง. หมายถึง ข้าราชการพลเรือนสามัญและทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีและได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เป็นผู้ควบคุมดูแลโดยทั่วไป และเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสำนักงาน ปปง. โดยเลขาธิการคนปัจจุบันคือ พล.ต.ต. พีรพันธุ์ เปรมภูติ ระยะเวลาดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2544 โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี
3. ความผิดมูลฐาน หมายถึง ความผิดฐานฟอกเงินต้องเป็นการกระทำต่อเงิน หรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิดเพียงบางประเภทเท่านั้น ซึ่งเรียกว่า ความผิดมูลฐาน 7 ประการ ได้แก่
 - ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
 - ความผิดเกี่ยวกับเพศ
 - การฉ้อโกงประชาชน
 - การฉ้อโกงทางธุรกิจในสถาบันการเงิน

- ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือในการยุติธรรม
- ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือริบทรัพย์โดยกลุ่มอิทธิพล
- ความผิดเกี่ยวกับการหลบหนีศาลากร

4. ธุรกรรมทางการเงิน หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนิติกรรม สัญญาหรือการดำเนินการใด ๆ กับผู้อื่นทางการเงิน ทางธุรกิจ หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

5. ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หมายความว่า ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำให้ขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย